

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

**Een doedelzakserenade voor
President David O. McKay
en zijn vrouw.**

66e JAARGANG

Nr 7

INHOUD:	Blz.
Onze profeet spreekt	195
Genealogie	196
De vraag van de maand	199
Nogmaals het negervraagstuk	202
O.O.V. Pinksterconferentie 1966	204
De nieuwe kerk te Amersfoort	205
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Amsterdam	208
Inwijding nieuwe kapel te Amsterdam	210
2e Kwartaal-Ringconferentie	213
De B.Y.U.-dansgroep	215
Mutaties in de Hollandse Ring	216
Maak de kinderen klaar voor bevordering	217
Gedachten van anderen	219
Zonnehoek	220
Gebeurtenissen in de Zending en de Hollandse Ring	222

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*"De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR
GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING
AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

's-Mensen vrije wil een eeuwig beginsel van vooruitgang

door President David O. McKay

Broeders en zusters: Het is waarlijk een vreugde om met u te zijn. Ik wens deze gelegenheid te baat te nemen om u te danken en u te zeggen hoe dankbaar ik ben voor uw belangstelling, uw geloof en uw gebeden. God zegene een ieder van u voor uw onkreukbaarheid en toewijding in het werk des Heren! Het is een eer en een voortdurende vreugde met u in de Kerk van Jezus Christus samen te werken.

Wij zijn dankbaar voor de zegeningen die de Heer aan Zijn Kerk in de gehele wereld schenkt, voor de zekerheid van Zijn goddelijke leiding en inspiratie. Wij erkennen met grote dankbaarheid Zijn nabijheid en goedheid, en in de geest van innige waardering verklaren wij dat het heerlijke visioen, dat aan de Profeet Joseph Smith werd gegeven, weerklank vindt in onze ziel:

"Hoort, o gij hemelen, en geef gehoor, o aarde, en verheugt u, gij bewoners er van, want de Here is God, en buiten Hem is er geen Zaligmaker.

"Groot is Zijn wijsheid, wonderbaar zijn Zijn wegen, en de uitgestrektheid Zijner werken kan nie-

mand doorgronden.

"Want aldus zegt de Here: Ik, de Here, ben barmhartig en genadig jegens hen, die Mij vrezen, en Ik schep er behagen in hen te eren, die Mij in gerechtigheid en waarheid tot het einde toe dienen." (L. en V. 76 : 1-2, 5).

Ik voel diep mijn ontoereikendheid om de boodschap, die ik in mijn hart heb, in woorden uit te drukken. Ik bid ernstig om uw hulp en bijstand en in 't bijzonder om de inspiratie van de Heer, opdat wij in deze eerste vergadering en in alle vergaderingen van deze conferentie Zijn tegenwoordigheid mogen gevoelen. Het verheugt mij de ingangen vol te zien staan met belangstellende luisteraars.

Ik moet steeds denken aan het feit dat er in de wereld twee machten zijn, die krachtadiger zijn dan ooit tevoren. Elk van die machten is meer dan ooit besloten succes te behalen, meer dan ooit bezig met plannen maken.

Deze twee grote machten zijn haat en liefde. De haat had zijn oorsprong in ons voorsterfelijk bestaan. Openbaring 12 : 4 spreekt over een "krijg in de hemel". Dit is niet alleen van betekenis, maar

ook schijnbaar tegenstrijdig, want als wij aan de hemel denken, denken wij aan een woning, waar vrede en zaligheid heersen. De zinsnede is van betekenis, omdat daar vrijheid van keuze en handelen uit spreekt. In de Paarl van Grote Waarde lezen wij dit: "Omdat die Satan tegen Mij rebelleerde en de vrije wil van de mens trachtte te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, deed Ik hem door de macht van Mijn Eniggeborene nederwerpen. En hij werd Satan, ja, de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te mis-

leiden en te verblinden, en hen ge-vankelijk weg te voeren volgens zijn wil, ja allen die niet naar Mijn stem zouden willen luisteren." (Mozes 4 : 3-4).

U zult in deze teksten twee dingen opmerken: ten eerste dat Satan zich had voorgenomen de vrije wilsuitoefening van de mens te vernietigen. De vrije wil is een gave van God. Het is een deel van Zijn goddelijkheid. Ten tweede wilde hij de plaats van God innemen. "Geef mij Uw eer." (Zie vers 1).

wordt vervolgd

GENEALOGIE

Over verslagen en kronieken

Tot de "Herstelling en wederoprichting aller dingen" behoort ook het gebod dat wij onze familiever-slagen in orde moeten hebben. Dit is niets nieuws en ook niet speciaal

bestemd voor het werk voor de doden. Wij hebben onze familie-verslagen nodig om werk voor de doden te kunnen doen, maar als het goed was zou eigenlijk ieder-

een een familieverslag moeten hebben. Vanouds was het de gewoonte om een familieverslag te hebben. Zeer waarschijnlijk was het aan de ouden geboden, zoals het ook nu ons geboden is. Maar het was reeds lang in onbruik geraakt. Wij mogen ons gelukkig prijzen dat de kerken, althans vanaf de vijftiende of zestiende eeuw, de geboorten en huwelijken bijgehouden hebben, en de verhuizingen van hun lidmaten; en dat de koster een boekhouding van begrafenissen bijgehouden heeft. Helaas is hiervan nog wel wat verloren gegaan. Maar hadden we dit alles niet in onze archieven, dan zouden, behoudens enkele vooraanstaande families, die zelf familieverslagen bezitten, onze leden hun familieverslag niet kunnen maken. Dat het belangrijk is om het te hebben, afgezien van de noodzaak om voor onze doden te werken, kunnen we zien aan alle lange geslachtsregisters, die we in de Bijbel kunnen vinden. De Kronieken bevatten niets anders dan geslachtsregisters, maar ook in andere boeken, o.a. in het Nieuwe Testament het geslachtsregister van Jezus Christus, kunnen we ze vinden. In sommige gevallen zijn ze uitgebreid en vermelden alle kinderen, maar vaak ook vinden we alleen de priesterlijn en horen we alleen maar dat er verder vele zonen en dochteren waren.

Zo horen we van Adam en Eva alleen over hun zonen Kaïn en Abel en Seth. Kaïn vermoordde Abel en sloot een verbond met Satan; daardoor verloor hij het recht op het

priesterschap en er moest opnieuw een zoon geboren worden, die de erfgenaam kon zijn. Maar er moesten reeds vele dochters geweest zijn, anders hadden Kaïn en Seth niet kunnen trouwen en kinderen voortbrengen. Maar van Adam tot Noach, dat is een tijdvak van 1056 jaar, vinden we in het geslachtsregister alleen maar: Adam, Seth, Enos, Kenan, Mahalaleël, Jered, Henoch, Methusalah, Lamech en Noach. De kinderen van Noach waren Sem, Cham en Jafeth. Hier wordt het geslachtsregister al vollediger en weten we zelfs van vele volkeren, die uit hen voortgekomen zijn. Maar men moet vaak verschillende hoofdstukken lezen om tot een beetje duidelijk beeld te komen. In 1 Kronieken 8 zien we bv. bij de afstammelingen van Aäron alleen maar één zoon vermeld, met diens afstammelingen, telkens ook maar één. Maar in hoofdstuk 24 lezen we dat Aäron vier zonen had, Nadab, Abihu, Eleazar en Ithamar. De eerste twee stierven nog vóór hun vader, zonder kinderen na te laten, en we lezen dat Eleazar en Ithamar beide het priesterambt bedienden. Toch wordt in Aärons geslachtslijn alleen Eleazar vermeld als opvolger.

We weten dat in ieder geval tot Jezus Christus kronieken bijgehouden werden. En het schijnt dat het juist in die tijd een gewoonte was om lange geslachtsrekeningen te maken om toch maar vooral aan te kunnen tonen dat men van Abraham afstamde.

Dat de kronieken erg belangrijk waren, weten we ook uit het boek

van Mormon. Lehi ontving een gebod van God dat zijn zonen de kronieken, bevattende een geschiedenis van de Joden en een geslachtsregister van hun voorvaderen, bij Laban moesten halen. Zó belangrijk was het dat ze deze kronieken in handen kregen, dat zelfs Nephi geboden werd Laban te doden toen het op geen andere manier mogelijk was. "Beter dat één man gedood wordt, dan dat een natie in ongeloof zou moeten ronddolen en vergaan" zei de Geest tot Nephi. Het was noodzakelijk dat hun nageslacht de geboden des Heren zouden kennen, en zouden weten hoe hun afstamming was. Zij waren afstammelingen van Jozef. Ook Laban was een afstamming van Jozef. Daarom hadden hij en zijn voorvaderen de kronieken bijgehouden. Die kronieken bevatten trouwens nog veel meer. I Nephi 5 : 11-13: "En hij ontdekte, dat ze de vijf boeken van Mozes bevatten, die een beschrijving gaven van de schepping der wereld en ook van Adam en Eva, die onze eerste ouders waren; En ook een kroniek van de Joden, sedert het begin tot aan de aanvang van de regering van Zedekia, koning van Juda; En ook de profetieën der heilige profeten sedert het begin tot aan de regering van Zedekia; en tevens vele profetieën, die door Jeremia waren geuit."

En toen Lehi al deze dingen zag, werd hij vervuld van de Geest en begon aangaande zijn nageslacht te profeteren: "dat deze koperen platen naar alle natiën, geslachten, talen en volken zouden uitgaan, die tot zijn nakomelingen behooren.

Daarom, zeide hij, zullen deze koperen platen nimmer verloren gaan, noch door de tijd worden aangetast".

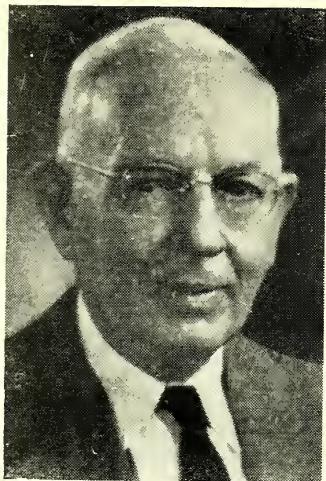
Ook Abraham was zo gelukkig de kronieken in zijn bezit te krijgen, waardoor hij een kennis bezat vanaf de schepping tot zijn tijd, zo lezen we in de Parel van grote waarde. En velen hadden deze kronieken; immers onze Bijbel is ook naar die kronieken geschreven. Hieruit kunnen we zien dat elk geslacht in het bezit moet zijn van kronieken vanaf Adam tot heden.

Wij zijn zo gelukkig dat we althans kunnen weten uit welke tak van Israëel we afkomstig zijn, door onze patriarchale zegening. Maar helaas is het niet mogelijk voor ons nú onze afstamming tot Adam terug te vinden. Maar we kunnen ons best doen om alles te vinden wat wél te vinden is. Tijdens het duizendjarige rijk zullen we dan hulp krijgen van onze reeds verlore voorvaderen. Dus hoe meer we nu reeds doen hoe meer hulp we zullen hebben tijdens het duizendjarige rijk.

Het is ons geboden. En "wie Mij liefheeft, bewaart Mijn geboden". En het eerste en allergrootste gebod luidt:

"Gij zult liefhebben den Heere uwen God met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand".

Laten wij dan Zijn wil doen en onze geslachtsregisters in orde maken en aanbieden aan de tempel, opdat het werk voor de doden gedaan kan worden.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,

President
van de Raad der Twaalven

Raadgever
in het Eerste Presidentschap

★

De Verlosser en Adam in het voor-sterfelijk bestaan

VRAAG: Bestonden de Verlosser en Adam als sterfelijke wezens op een andere planeet, voordat zij naar deze aarde kwamen?”

Sommigen zeggen dat Brigham Young had verklaard dat Adam van een andere planeet was gebracht met een sterfelijk lichaam en dat de Heiland met een opgestaan lichaam kwam omdat Hij had gezegd dat Hij macht had Zijn lichaam neder te leggen en het weder op zich te nemen, en dat, aangezien de Verlosser zegt dat Hij andere werelden had helpen scheppen, Hij een opgestaan wezen moest zijn om een aarde te organiseren.

Ik berust in de Schrift die zegt, dat Adam en de Zaligmaker in het voor-sterfelijk bestaan net als wij waren en dat Adam alleen een geestelijk lichaam had totdat God een lichaam voor hem schiep, en

dat de Verlosser alleen een geestelijk lichaam had totdat Hij uit een sterfelijke moeder was geboren. Ik zou echter gaarne Uw gezaghebbend woord daarover horen.”

ANTWOORD: Wij zullen eerst de vraag over Adam behandelen. Adam was een van de intelligenties over wie de Heer tot Abraham sprak en die waren aangewezen om op aarde regeerders te zijn. Hij was Michaël, een vorst, een zoon van God, die gekozen was om naar deze aarde te komen en aan het hoofd te staan van zijn nakomelingschap en aan wie zijn gegeven ”de sleutelen der zaligheid onder raad en bestuur van de Heilige, Die zonder begin van dagen of einde des levens is.” (L. en V. 78 : 16). Deze Heilige is Jezus Christus. Michael was op aarde als Adam bekend. In de voor-sterfe-

lijke staat was hij, evenals alle andere kinderen van de Vader, een geest. In Genesis wordt ons gezegd dat Adam zijn lichaam uit het stof van de aarde verkreeg. Dat hij niet aan de dood was onderworpen, wordt afgeleid van het gebod dat de Here hem gaf, dat indien hij het goddelijk gebod overtrad en van de boom van kennis van goed en kwaad at, hij zeker zou sterven. (Genesis 1 : 26; 2 : 7, 17). In het Boek van Mormon staat positief vermeld, dat Adam voor altijd in de hof zou hebben geleefd, indien hij niet van de verboden vrucht had genomen. Adam was dus geenszins sterfelijk voor zijn overtreding. Dat zijn onsterfelijke geest van een andere wereld kwam, is zeker waar, even waar als dat met de komst van onze geest het geval is, want wij allen leefden in ons geestelijk bestaan, voordat wij in deze wereld kwamen en lichamen kregen, die door de val van Adam aan de dood onderhevig zijn.

De Schrift vertelt ons ook dat Adam en Eva vóór hun overtreding kinderloos waren. De val was noodzakelijk voor het bevolken van de aarde met hun nakomelingen. Toen Adam en Eva de gevolgen van de val kenden, verheugden zij zich, en Eva zeide:

... Ware het niet tengevolge van onze overtreding, dan zouden wij nimmer nakomelingen hebben gehad, en nimmer goed en kwaad en de vreugde van onze verlossing hebben gekend, noch het eeuwige leven, dat God alle gehoorzamen geeft."

Ook Lehi verstond deze waarheid.

Hij zeide: "Adam viel, opdat de mensen mochten zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben."

Adam was in het voorsterfelijk bestaan een geest

In een artikel dat in de *Improvement Era* werd gepubliceerd, zeiden President Joseph F. Smith en zijn raadgevers John R. Winder en Anthon H. Lund met betrekking tot Adam het volgende:

"Adam, onze voorvader, de eerste mens, was evenals Christus een geest in het voorsterfelijk bestaan, en evenals Christus nam hij een eigen lichaam op zich, het lichaam van een man, een "levende ziel". De vooral in deze dagen zo eenvoudig geopenbaarde leer van het voorbestaan, werpt een wonderbaar licht op het overigens geheimzinnige probleem van 's mensen oorsprong. Zij leert dat een mens, als een geest, uit hemelse ouders werd geboren en in de eeuwige woningen van de Vader tot volwassenheid opgroeide, voordat deze geest op aarde in een sterfelijk lichaam kwam om in de sterfelijkheid ondervinding op te doen. Zij leert dat alle mensen in de geest bestonden, alvorens enig mens in het vlees bestond en dat allen die sinds Adam op aarde hebben gewoond, lichamen op zich hebben genomen en gelijkerwijs zielen zijn geworden.

Sommigen beweren dat Adam niet de eerste mens op deze aarde was en dat het oorspronkelijke menselijke wezen uit een lagere orde van

de dierlijke schepping is voortgekomen. Dit zijn evenwel theorieën van mensen. Het woord des Heren zegt dat Adam de eerste van alle mensen was (Mozes 1 : 34) en daarom is het aan ons hem als de eerste ouder van ons ras te beschouwen.

w.g. Joseph F. Smith
w.g. John. R. Winder
w.g. Anthon H. Lund

Eerste Presidentschap van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Christus schiep de werelden

Met betrekking tot Jezus Christus is het voldoende te zeggen dat wij weten dat Hij de Schepper was, onder leiding en gezag van Zijn Vader, van deze wereld en vele andere werelden. Johannes zegt in de inleiding van zijn evangelie:

"In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God . . . En alle dingen zijn door hetzelfde gemaakt, en zonder Hetzelfde is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. In Hetzelfde was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen." (Joh. 1 : 1, 3-4).

Er zou een eenvoudiger vertaling gegeven kunnen worden, doch dit is voldoende. In Leer en Verbonden vinden wij het volgende:

"Aldus zegt de Here, uw God, namelijk Jezus Christus, de Grote IK BEN, Alpha en Omega, het Begin en het Einde, Die op de wijde uitgestrektheid der eeuwigheid zag, en op alle serafijnse heirscharen des hemels voordat de wereld werd geschapen; Hij, Die alle

dingen weet, want alle dingen zijn aanwezig voor Mijn ogen; Ik ben het, Die sprak, en de wereld werd geschapen, en alle dingen kwamen door Mij." (L. en V. 38 : 1-3).

In de geschriften van Mozes staat dit:

"En ontelbare werelden heb ik geschapen; en ook deze heb ik voor Mijn oogmerk geschapen; en Ik schiep ze door de Zoon, Die Mijn Eniggeborene is." (Mozes 1 : 33).

De schepping werd voltrokken toen de Heiland een Geest was

Deze grote werken kwamen alle tot stand, voordat de Zaligmaker een fysiek lichaam had. Dit werk werd door Hem gedaan toen Hij nog een Geest was. De opvatting dat Jezus met een lichaam van vlees en beenderen moest worden bekleed, voordat enig werk door Hem kon worden gedaan, mist alle grond van waarheid.

Toen de Here aan de broeder van Jared verscheen, toonde Hij hem Zijn lichaam. Het was het lichaam van Zijn Geest en het was in precies dezelfde gedaante van Zijn lichaam, dat door de straten en wegen van Palestina ging. (Ether 3). Het enige lichaam van vlees en beenderen dat Hij ooit had, was dat hetwelk uit Maria in Bethlehem werd geboren, en dat in Zijn opstanding onverbrekelijk met zijn lichaam van geest werd verbonden.

De Profeet Joseph Smith heeft gezegd, dat de leer van reïncarnatie een leer van de duivel is. (Leringen van Joseph Smith, pag. 110).

Nogmaals het negervraagstuk

Een dezer dagen werd mij een uitknipsel overhandigd uit een mij onbekende krant. De inhoud van het artikelje met het hoofd: "De mormonen en de rassenverschillen", met de consternatie, die het lezen er van onder sommige kerkleden teweeg gebracht schijnt te hebben, heeft mij aanleiding gegeven op het negervraagstuk terug te komen. De lezers van de Ster zullen zich nl. herinneren, dat in dit periodiek dit onderwerp in een van de hoofdstukken "Kent ge uw Evangelie" in 't kort werd behandeld. Ik zal er nu wat verder op ingaan.

Voor hen, die het misschien nog niet weten: Aan de negers, die lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn, is *tijdelijk* het Priesterschap ontzegd, zowel het Aäronische als het Melchizedekse. De oorzaak hiervan ligt in het voorsterfelijk bestaan van deze mensen. Welke die oorzaak was, is, voor zo ver mij bekend, niet geopenbaard. Wel weten wij, dat de overtreding op het Priesterschap betrekking had. De jaargang van de Ster, waarin dit vraagstuk wordt behandeld, heb ik niet meer tot mijn beschikking, zodat ik de woorden niet letterlijk kan aanhalen en ook niet naar het desbetreffende nummer en jaar kan verwijzen. In hoofdzak echter heb ik het volgende gezegd: "Het is eigenlijk verwonderlijk dat sommige leden van de

Kerk met het negervraagstuk moeite hebben, als zij denken aan het lot dat een derde gedeelte van Gods kinderen over zichzelf brachten, toen zij de zijde van Lucifer kozen en onder zijn leiding een opstand in de hemel ontketenden. Het vergrijp van hen, die later op aarde als neger werden geboren, was ook ernstig, doch lang niet zo ernstig als dat van Lucifer en zijn volgelingen; hun werd het op zich nemen van een sterfelijk lichaam niet ontzegd.

De overtredingen stammen beide uit een zelfde verleden en de straffen zijn volgens goddelijke gerechtigheid in evenredigheid met de zwaarte van de zonde. Het is dus een gradueel verschil."

Het eerstgenoemde drama staat duidelijk in de Bijbel vermeld. Wij lezen nl. in Openbaring 12 : 7-9: "En daar werd krijg in de hemel: Michael en zijn engelen kregen tegen de draak, en de draak kreeg de ook en zijn engelen. En zij hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden in de hemel. En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satan, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik geworpen op de aarde, en zijn engelen zijn met hem geworpen." Jesaja zegt: "Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! Hoe zijt gij ter aarde neder gehouwen, gij die de heidenen krenktet, en

zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen, en ik zal mij zetten op de berg der samenkomst aan de zijden van het Noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal de Allerhoogste gelijk worden." (Jesaja 14 : 12-14).

De openbaringen van deze tijd zeggen over dit drama het volgende: "En Ik, de Here God, sprak tot Mozes, en zeide: Die Satan, die gij in de naam van Mijn Eniggeborene hebt geboden, is dezelfde, die sedert den beginne was, en hij kwam voor Mij en zeide: Zie, hier ben ik, zend mij, ik wil Uw zoon zijn, en ik zal het ganse mensdom verlossen, zodat er geen enkele ziel verloren zal gaan, en ik zal het zeker doen; geef mij daarom Uw eer.

Maar zie, Mijn Geliefde Zoon, Die sedert den beginne Mijn Geliefde en Mijn Uitverkorene was, zeide tot Mij: Vader, Uw wil geschiede, en de heerlijkheid zij voor eeuwig de Uwe. Omdat die Satan tegen Mij rebelleerde, en de vrije wil van de mens trachtte te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, en ook omdat Ik hem Mijn eigen macht moest geven, deed Ik hem door de macht van Mijn Eniggeborene nederwerpen. En hij werd Satan, ja de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden, en hen gevankelijk weg te voeren volgens zijn wil, ja allen, die niet naar Mijn stem zouden willen luisteren." (Mozes 4 : 1-4).

Wat het tweede geval betreft: Noach had in zijn dagen met dit

probleem te maken: "... Deze koning van Egypte was een afstameling uit de lendenen van Cham, en had door zijn geboorte gedeeltelijk Kanaänietisch bloed. Uit dit geslacht stamden alle Egyptenaren, en aldus werd het bloed der Kanaanieten in het land bewaard. Het land Egypte werd voor het eerst door een vrouw ontdekt, die de dochter was van Cham en Egyptus, wat in het Chaldeeus Egypte is, hetgeen "het verbodene" betekent.

Toen deze vrouw het land ontdekte, stond het onder water; later deed zij haar zoons zich er in vestigen; en uit Cham ontsprong aldus het ras, dat de vloek in het land deed voortduren. Nu werd de eerste regering gevestigd door Pharaon, de oudste zoon van Egyptus, de dochter van Cham, en ze was volgens de wijze van regeren van Cham, die patriarchaal was. Pharaon, die een rechtvaardig man was, vestigde zijn koninkrijk en berechtte zijn volk al zijn dagen verstandig en rechtvaardig en trachtte ernstig die orde na te volgen, die door de vaders in de eerste geslachten was gevestigd, in de dagen van de eerste patriarchale regering, namelijk gedurende de regering van Adam, en ook van zijn voorvader Noach, die hem zegende met de zegeningen der aarde en met de zegeningen van wijsheid, doch die hem vloekte met betrekking tot het Priesterschap." (Abraham 1 : 21-26.)

Deze Pharaon, een kleinzoon van Cham en Egyptus, kon het Priesterschap niet krijgen, omdat hij negerbloed in de aderen had.

Dat de wereld deze uitzonderingspositie van de negers in onze Kerk voor discriminatie aanziet, en met het oog op de hoge normen, die de Kerk aanlegt, bovendien van een huichelachtige soort, is begrijpelijk en vergeeflijk, want zij gelooft niet in openbaring en kent de waarheid niet; zij oordeelt volgens de wijsheid der mensen.

De leden van Christus' Kerk echter behoren de ware toedracht te weten.

Ik heb deze twee gevallen naast elkander geplaatst vanwege de gelijksoortigheid van oorsprong, namelijk het verre verleden van ons voor-sterfelijk bestaan, doch vooral om het verwonderlijke, dat het negervraagstuk bij sommige leden beroering verwekt, zo erg zelfs, dat dit door enkelen als argument wordt gebruikt om de Kerk de rug toe te keren, terwijl nimmer van enig weeklagen over het lot van Satan en zijn volgelingen wordt vernomen, ofschoon de straf voor

dezen oneindig veel zwaarder is. De oorzaak ligt waarschijnlijk in het feit, dat de vloek over Lucifer en de zijnen door God in de hemel werd uitgesproken, welks gevolgen voor ons wel geestelijk waarneembaar, doch fysiek niet zichtbaar zijn, en die over de negers door Hem bij monde van Zijn dienstknechten op aarde werd bekend gemaakt. Volgens hen, die niet beter weten, zijn die dus de schuldigen. Dat dit geval in de politieke sfeer wordt getrokken, spreekt welhaast vanzelf.

Ik zeide aan het begin, dat de ontzegging van het Priesterschap slechts tijdelijk voor de negers zou zijn. President Brigham Young heeft namelijk eens gezegd, dat de tijd zal komen dat de Kaïnsvloek van hen zal worden weggenomen en zij, die zich waardig tonen, blank en dragers van het Heilige Priesterschap zullen zijn.

A.D.J.

O.O.V. Pinksterconferentie 1966

Begunstigd door heerlijk weer vond op 29 mei de Pinksterconferentie van de O.O.V. plaats, als van ouds in het kerkgebouw van de wijk Rotterdam-Noord. Een groot O.O.V.-koor stond onder de goede en vertrouwde leiding van zr. Nijssen. Er was veel belangstelling en de toespraken en getuigenissen werden met grote aandacht gevolgd.

Op de ochtendzitting werd het welkomstwoord uitgesproken door

broeder Muntinga, superintendent van de J.M. O.O.V. van de Hollandse Ring, waarna opzegging van de leuze door zuster Irene Bodeman volgde. Het thema luidde: De tijd is zeer kort; de bekering moet niet worden uitgesteld, want het Koninkrijk Gods is nabij.

Een aantal jongeren werd in de gelegenheid gesteld hun getuigenissen te geven. Er waren toespraken o.m. van zuster v. d. Lende, presidente van de J.V. O.O.V. van de Ned. Zending; van zr. v. d. Put,

die dezelfde functie heeft in de Hollandse Ring, van onze Amerikaanse gast broeder Qualy, vroeger zendingspresident in het Verre Oosten en van de eerste raadgever van het Ringpresidentschap, president W. H. Verbeek.

Zo wees zuster v. d. Lende er op, dat het noodzakelijk is, liefde voor jezelf te hebben, zulks met het oogmerk jezelf steeds te verbeteren en daarmee tevens een goede invloed op je omgeving uit te oefenen.

Zuster v. d. Put onderscheidde 2 speciale Goddelijke boodschappen, resp. voor de meisjes en de jongens. De belangrijkste Goddelijke boodschap aan de meisjes is: reinheid, die aan de jongens: eert het priesterschap (met alle facetten, die daaraan zijn verbonden).

Broeder Qualy vertelde iets over de moeilijkheden, die een Pakistaans marineofficier ondervond, toen hij Christen werd.

President Verbeek merkte op, dat wij slechts door gehoorzaamheid, nederigheid en liefde kunnen terugkeren bij onze Hemelse Vader. Alleen door moeilijkheden te overwinnen, kunnen wij komen tot het verhevene.

In de middagvergadering sprak broeder Triemstra, superintendent

van de J.M. O.O.V. in de Ned. Zending, het welkomstwoord uit, waarna opzegging van de leuze volgde door br. Rosema.

Getuigenissen werden afgewisseld met toespraken, o.m. van broeder Triemstra en president Engelbert, 1e raadgever van het Zendingspresidentschap. Eerstgenoemde wees er op, dat wij ons niet te veel moeten blindstaren op het verschil tussen "kleine" en "grote" zonden. In feite is een zonde een zonde. Ook zg. leugentjes om bestwil zijn niet verdedigbaar. Het Boek van Mormon predikt een waarschuwing en een verlossing. Bekeert u en predik de waarheid. President Engelbert riep de jeugd van Zion op, rein te zijn en te blijven en een Tempelhuwelijk te sluiten.

's Avonds was er een uitstekend muziekprogramma o.l.v. broeder Triemstra. Hieraan werkten mee de gemeenten Arnhem, Groningen, Amersfoort en Hengelo en de wijken Rotterdam-Zuid en Den Haag. Het was een geslaagd einde van een alleszins geslaagde conferentiedag van de verenigde O.O.V.'s van de Nederlandse Zending en de Hollandse Ring.

(Voor foto's zie Juninummer)

De nieuwe kerk te Amersfoort

*Lang gewacht en lang gezweven,
Nooit gedacht en toch gekregen.*

Zo luidt het versje dat iedere Ne-

derlander kent. De gemeentepresident van Amersfoort Willem van Zoeren kent het ook en haalde het aan, doch zijn bescheidenheid be-

Het kerkgebouwtje van buiten gezien.

lette hem te zeggen dat het in dit bijzondere geval maar gedeeltelijk van toepassing is.

Hij en zijn medewerkers hebben zeer zeker lang moeten wachten, maar gezwezen werd er niet. Dit verslag zou veel te lang worden als ik een beschrijving gaf van alle moeiten, besprekingen, tegenwerking, (gesteld dat ik van alle fineses op de hoogte was), die broeder Van Zoeren moest ondergaan voordat het doel: het verwisselen van een hotelkamer voor een betere vergaderplaats, was bereikt, hoe netjes eerstgenoemde plaats overigens was. Dat hij en zijn medebestuurders leden dit nooit gedacht zouden hebben, is natuurlijk evenmin waar, want dit wordt eenvoudig weerlegd door de tijd, de energie en de toewijding, die zij voor deze zaak aan de dag hebben gelegd. Natuurlijk zijn er ogenblikken geweest, dat de vraag bij hen opkwam: "Zouden wij slagen? Zou het gebouw aan ons worden afgestaan? Onze zendingspresident Dale R. Curtis was dan hun steun en inspiratie. Hij zeide: "Jullie krijgen het!" Hij kreeg gelijk. Ik stel daarom voor bovenstaand versje aldus te wijzigen:

*Lang gewacht: na veel gebed
en veel gepraat
Het doel bereikt door woord
en daad.*

Zo is het dan aan de toewijding van broeder Van Zoeren en zijn medewerkers en medewerksters te danken, dat zondag 3 juli de eerste Avondmaalsdienst in de nieuwe Kerk kon worden gehouden. Velen van buiten de gemeente Amersfoort gaven van hun belangstelling blijk, zodat om 5 uur in de namiddag, bij de aanvang van de dienst 120 personen aanwezig waren.

Na een inleidend woord van de gemeentepresident werd lied 73: "Gods Geest brandt in 't harte" gezongen, met een vuur en een gloed, die de overtuiging schonken dat de titel van het gekozen lied geen ijdel woord was. Nadat broeder Meyer van de Amersfoortse gemeente in het openingsgebed was voorgegaan, zongen de zusters van deze gemeente lied 97: "De Heer is mijn Herder".

Uiteraard kwam aan broeder Van Zoeren als gemeentepresident de eer toe de eerste spreker van deze gedenkwaardige avond te zijn. Zijn toespraak behelsde in hoofdzaak een overzicht van al hetgeen

U kent hen wel.

President Van Zoeren spreekt.

aan dit ogenblik was voorafgegaan. Hij verwijfde enige ogenblikken bij de avonddiensten in hotel Frank, waar vroeger vaak niet meer dan twee of 3 personen het auditorium vormden. Maar het aantal steeg gestaag totdat er nu menigmaal veertig of daaromtrent aanwezig zijn in de Avondsmaalsdienst, dank zij het nooit aflatend geloof van het gemeentebestuur in Christus' belofte: "Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn naam, daar ben Ik in hun midden".

Schrijver dezes had het voorrecht de volgende spreker te zijn. Gezien het betrekkelijk grote aantal jongeren onder zijn gehoor, nam hij deze gelegenheid te baat om de jeugd van Zion te wijzen op de grote gevaren, vooral op geestelijk gebied, die haar in deze tijd en in deze verziekte wereld bedreigen, in een maatschappij waar duistere machten in beeld, woord en geschrift bezig zijn de onveranderlijke eeuwige normen van een goed geordende samenleving over boord te gooien en alles wat heilig is, voor ouderwets en voor deze tijd niet meer geldend te verklaren. Hij haalde 2 Tim 3 : 1 t/m 4 aan en sprak van het grote tegenwicht tegen de daarin genoemde toestan-

den, namelijk van het Evangelie van Jezus Christus, dat in de dagen, waarvan Paulus sprak, gepredikt zou worden. "Jeugd van Zion", zo vervolgde hij, "houd vast aan die ijzeren roede, opdat ge niet in de maalstroom van deze ongezonde tijd wordt meegesleurd. Bidt om leiding en bescherming en denk aan de woorden van president David O. McKay, die zeide: "Het meisje en de jonge man, die, voordat hun dag begint, op de knieën gaan en God vragen om hulp en bijstand tegen de verleidingen dezer wereld, heel weinig gevaar lopen van de goede weg af te raken".

Nadat als tussenlied no. 21: "Als op 's levenszee de stormwind om u loeit" door alle aanwezigen was gezongen, verkreeg president Cornelius van Rij het woord. "Nadert tot Mij, en Ik zal tot u naderen", was de kern van zijn toespraak. Denk aan goede dingen en gij zult goede dingen doen, want zoals Salomo zeide: "Zoals een mens in zijn hart denkt, zo is hij. Hij die in gedachten niet bezig is met stelen, met overspel, zal niet stelen en geen overspel bedrijven. Het is de plicht van de ouders de jeugd goede gedachten te leren aankweken,

De zingende zusters.

hun te leren dat God en Zijn Zoon Jezus Christus leven en twee afzonderlijke Personen zijn, hun te leren wat bekering betekent.

De wereld heeft een Profeet nodig, die haar Gods wil kan doen kennen. Wij hebben er een. Laten wij naar hem luisteren. Spreker eindigde met de belofte van Christus: "Mijn vrede geef Ik u, niet gelijkkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zijt niet versaagd." (Joh. 14 : 27).

De laatste spreker, zendingspresident Dale R. Curtis, wees er op, dat sinds de tijd, dat hij 30 jaar geleden in Nederland als zending werkzaam was, veel is veranderd, vooral wat de gelegenheden tot vergaderen betreft. Veel is in dit opzicht verbeterd.

Hij sprak de hoop uit dat in dit jaar aan de bouw van nieuwe Kerken in Utrecht, Eindhoven en Groningen kon worden begonnen.

Hij sprak zijn dank uit aan allen, die aan de verwezenlijking van deze avond hebben medegewerkt, mitsgaders aan de heer De Roo, penningmeester van de C(hristelijke) J(onge mannen) V(oetbal) V(ereniging), voor zijn medewerking en voor het geschenk dat door hem namens genoemde vereniging de Kerk was geschonken. Spreker eindigde met de nadruk te leggen op het feit dat het Evangelie is hersteld en het priesterschap weder op aarde is. Het is onze plicht dit aan anderen mede te delen.

Na een slotwoord van broeder Van Zoeren, waarin hij het zendingsbestuur dankte voor de verleende medewerking, werd deze vergadering om 6.30 uur n.m. gesloten met het zingen van lied 182: "Dankt, dankt nu allen God" en gebed, dat door broeder Loth werd opgezonden.

A.D.J.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Amsterdam

In het Gemeentelijk Oud-Archief aan de Amsteldijk 67 kunt u een aantal krantenknipsels vinden behorende tot de serie Hartkamp onder bundel no. 27.

Daarin vindt u knipsels uit o.a. Alg. Handelsblad dd. 14 januari 1862, "Asmodee" (een berucht schendblad uit die dagen) dd. 7 maart 1878, Alg. Handelsblad dd. 26 juli 1902.

In deze knipsels leest men van de eerste jaren van de leden van b.g. Kerk te Amsterdam met pro- en contra, spot en ernst over de "Mormonen".

In 1922 werd de school van de "Verg. voor Vocale- en Dramatische Kunst" onder directie van mevrouw Cateau Esser opgeheven en gekocht door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen.

Ik weet niet wanneer de eerste Avondmaalsdienst gehouden is, de laatste was op 12 juni 1966.

Nu zijn wij in ons nieuwe gebouw aan de Zaaiersweg no. 17.

Op 19 juni hebben wij dit met een avonddienst, die door de Ringpresident Johan P. Jongkees werd geprekeerd, in gebruik genomen.

Dit nieuwe kerkgebouw bevat een kapel, recreatiezaal, doopkamer, Z.H.V., Bisschop- en Secretariskamer, keuken en zes klaslokalen. Op 16 maart 1963, op een zeer regenachtige zaterdag, werd met de "groundbreaking" een begin gemaakt met de bouw.

Br. Glenn Lybbert, een stoere Amerikaan, met een enorme stuwkracht, had de supervisie over het werk en onder zijn leiding is het moeilijkste deel, het grondwerk en de fundering, dat voor hem in dit lage land heel vreemd was, en een deel van de opbouw tot stand gekomen.

Midden in het werk werd hij naar Canada overgeplaatst om daar het toezicht op zich te nemen over een heel district met verschillende bouwwerken en werd zijn plaats ingenomen door br. Robert Day, die het werk zover voltooidde, dat wij het in gebruik konden nemen. Ik bewonder de moed van broeder Lybbert om met enkele jonge, ongeschoolde jongens zo'n project te beginnen.

Voor speciale werken hebben wij de hulp van vaklieden gehad, maar zeer, zeer veel, ook de aanleg van

de elektrische en geluidsinstallaties is door leden van wijk, ring en zending gedaan.

Mijn dank gaat dan ook uit in de eerste plaats naar de autoriteiten van de kerk, die ons in de gelegenheid hebben gesteld zo'n mooi gebouw te kunnen bouwen; het Ringbestuur, waarvan onze President Jongkees menige zaterdag aan de bouw heeft meegewerkt, de Zendingspresidenten Don van Slooten en Dale R. Curtis en alle kerkbouwers, voorheen kerkbouwzendingen genoemd, die jaren van hun tijd hebben gegeven voor deze bouw.

Ook aan alle zendelingen, broeders en zusters, van wie er enkelen zijn geweest, die tot diep in de nacht en zelfs nachten hebben doorgewerkt om ons gebouw en de daaraan verbonden "Open House" met het daarvoor benodigde drukwerk op tijd klaar te krijgen, mijn hartelijke dank.

Het is voor ons allen een nieuwe gewaarwording om onze vergaderingen bij daglicht te mogen houden.

Wij hebben onze eerste doopdienst reeds gehad, die een groot aantal leden en belangstellenden trok.

Wij gaan voort, steeds voort in het werk van de Heer!

Dat onze nieuwe kerk spoedig het punt mag zijn waar honderden leden van de Kerk wekelijks komen om hun Heer te dienen!

*Marinus N. Stade
Bisschop Wijk Amsterdam*

Juli 1966

Inwijding nieuwe kapel te Amsterdam

Elder Robert Lybbert vertegenwoordigt zijn vader br. Glenn H. Lybbert, die met de bouw van de kapel in maart 1963 begonnen is.

Bisschop Stade tijdens zijn openingswoord.

Een paar van de kerkbouwers die aan de kapel gewerkt hebben.

Br. Stevens (Paps) ontvangt van Ringpresident Jongkees het certificaat wegens het volbrengen van zijn zending als kerkbouwer.

Bisschop Stade ontvangt van Elder Day, de supervisor van de kapelbouw, de sleutel van het gebouwencomplex.

Bisschop Stade overhandigt het cadeau van de wijk Amsterdam (een kristallen schaal) aan Zuster Day.

Een overzicht van de kapel tijdens de toespraak van president Jongkees.

2e Kwartaal-Ringconferentie

Op zondag 22 mei jl. hadden de Nederlandse leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen weer een bijzonder aangename dag. Helaas was de belangstelling voor deze conferentie niet zo groot als verwacht had mogen worden; vermoedelijk was het prachtige zomerse weer hiervan de oorzaak. Natuurlijk werd ook deze dag weer opgeluisterd door koorzang, nl. 's morgens door het Haagse Z.H.V.-koor o.l.v. zuster Jansen en 's middags als van ouds door de gemengde, verenigde koren uit de beide Rotterdamse wijken en Den Haag, versterkt met enkele leden van de gemeente Schiedam-Vlaardingen o.l.v. zuster Nijssen. Broeder Den Hartog uit Den

Haag begeleidde op het orgel en gaf voorts een orgelsolo. Ook in muzikaal opzicht kwamen de bezoekers dus evenmin tekort.

Als gasten waren ditmaal aanwezig broeder H. G. Tempest, vertegenwoordiger van de P.B.O. in Frankfurt, voor het priesterschapshuisonderwijs, broeder H. L. Carlston, lid van het algemeen hoofdbestuur van de Zondagsschool en broeder Qualy, gewezen zendingspresident van het verre Oosten.

President Verbeek was thans de 1e spreker. Zijn onderwerp was de verwarring die over de wereld is gekomen zowel op politiek als op religieus gebied, ten tijde van de Hervorming en daarna. Grote onverdraagzaamheid is hiervan het gevolg geweest. Op het toppunt

van deze verwarring kwam Joseph Smith, die met een oprecht hart de juiste weg aan zijn God vroeg en het antwoord kreeg dat resulteerde in de herstelling van het Evangelie van Jezus Christus.

Het is logisch, dat God ons als produkten van Zijn schepping, die bovendien naar Zijn beeld zijn geschapen, lief heeft en ons helpt de juiste weg te kiezen en met ons werkt.

Hierna sprak de Nederlandse zendingspresident, president Curtis, zijn dankbaarheid uit voor de vele door hem en zijn gezin ontvangen blijken van medeleven i.v.m. het zijn dochter Marcia overkomen ernstige ongeluk. Hij waarschuwde, dat de wederkomst van Christus spoedig een feit zal zijn en dat van ons Heiligen veel wordt verwacht omdat ons veel gegeven is; hebben wij dan alles gedaan wat in ons vermogen lag? De profeet heeft ons ook gezegd, dat ieder lid een zendingeling moet zijn.

Vervolgens gaf broeder Tempest de dringende raad, ook in de zwaarste tijden het Evangelie niet te verloochenen. Dit kan alleen, als wij volgens de wetten van het Evangelie leven en Gods geboden onderhouden. Dan zullen wij onze getuigenis niet verliezen. Gezinsavonden zijn belangrijk om geloof in ons gezin te ontwikkelen en te behouden.

Nadat broeder Qualy nog zijn getuigenis had gegeven, gaf president Jongkees als laatste spreker op de ochtendzitting een definitie van een goed christen, t.w. werken in Gods Koninkrijk en Christus' boodschap goed begrijpen en uit-

dragen.

In de 2e zitting kreeg president Schulders het eerst het woord. Hij sprak over het morele verval in de wereld van vandaag en de waarschuwende woorden hiertegen van onze kerkleiders. Het onderwerp van zijn toespraak was verder het getuigenis. Volgens het woordenboek is een getuigenis een verklaring of bevestiging van een bepaald feit (verkreten bewijs). In het Evangelie is een getuigenis van de geest der waarheid, een openbaring, weggelegd voor elk individu, verkregen door gehoorzaamheid, geloof, onderzoek en gebed. M.b.t. de verhouding man-vrouw, nog het volgende: de vrouw staat niet onder de man, eerder staat zij boven de man verheven, Aan de moeders van Zion is door God de meest eervolle taak gegeven, nl. te zijn de moeders der mensheid tot glorie van God en Zijn scheping.

Het was een uitstekende gedachte van onze ringpresident vervolgens zijn echtgenote in de gelegenheid te stellen haar getuigenis te geven van de waarheid van het Evangelie en van de grootheid van onze huidige profeet, die toch zo nederig is en wiens verschijning in de stampvolle tabernakel op de algemene conferenties grote indruk maakt en ontroering brengt. Zuster Jongkees was dankbaar samen met haar man dit te mogen beleven.

Daarna gaf de patriarch, bisschop Steenblik, op verzoek zijn getuigenis. Het doel van ons leven om weer in de tegenwoordigheid van God te kunnen terugkeren is al-

leen te bereiken door Zijn geboden na te leven en liefde voor elkander te tonen.

Broeder Carlston als onze laatste Amerikaanse gast, sprak over de geschriften van Mozes, 3450 jaar geleden opgesteld. In dit verband wees hij er nog op, dat er in de gehele wereld geen organisatie is, die zich kan meten met die van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dit geldt ook voor al haar geledingen, dus ook m.b.t. de Zusterhulpver-

eniging, de Zondagsschool, het Jeugdwerk, enz. Het is dan ook een organisatie die geleid wordt door Goddelijke openbaringen.

President Jongkees sloot deze goede conferentiedag af met een toespraak over de liefde (1 Cor. 13). nederigheid gaat altijd samen met liefde. Christus is ons grote voorbeeld. D grootste vijand, die wij moeten overwinnen, is dikwijls onszelf; wij moeten onze gemakzucht en ons egoïsme bestrijden.

De B.Y.U.-dansgroep

Dinsdag 28 juni zijn in de nieuwe Doelen te Rotterdam de volksdancers van de Brigham Young Universiteit opgetreden. Voor een enthousiast publiek hebben ze een wervelend spektakel ten tonele gebracht, waarin Amerika zich op volksdansgebied van zijn beste kant liet zien.

Deze studentengroep heeft een tournee gemaakt door de gehele Verenigde Staten en heeft onder auspiciën van de "People-to-People Organization" als eerste officiële vertegenwoordiger van Amerika deelgenomen aan Europese Volksdansen Festivals. Deze eer viel hun te beurt in de zomer van 1964, toen zij optraden in festivals, die gehouden werden in Varde, Dene-marken en Schoten, België en Wenen, Oostenrijk en in talrijke andere programma's waaronder twee televisiedocumentaires.

De reden van hun faam werd de toeschouwers direct in het begin al duidelijk door een flitsende openingsdans, een dans van de pioniers, waarbij de enthousiaste krenten van de dansers zelf niet van de lucht waren. Als de pioniers dergelijke dansen uitgevoerd hebben, hebben zij veel fut gehad na hun dagmarsen!

Voor al de variatie in warrelende figuren maakte de dansen zo aantrekkelijk. De vaart waarmee dit programma werd gebracht was zo groot, dat president J. P. Jongkees zelfs moeite had om met zijn aankondigingen het programma bij te houden.

De diverse dansen waren afkomstig uit alle hoeken van de Amerikaanse federatie: van Utah tot Hawaii, en van de Appalachianbergen tot de Oostelijke Staten.

De dansers voerden de ingewikkeldste passen met opvallend gemak en schijnbare nonchalance uit, maar in weerwil van de grote spontaniëteit bleek alles feilloos te kloppen. De routine van de dansers kwam het duidelijkst tot zijn recht in de wijze waarop zij zich aanpasten op het voor de gehele groep iets te kleine toneel.

Bijzonder spectaculair waren de beide dansen van de indiaan, eerst een oorlogsdans als paard met staart op een fascinerend ritme, geaccentueerd door de vele aan zijn kleding bevestigde belletjes en de strakke begeleiding op een kleine trom. Voor zijn tweede dans kwam hij weer als medicijnman getooid op, dit keer in een hoepeldans met maar liefst tweeëntwintig hoepels. Lenig kroop hij eerst op verschillende manieren door één hoepel, later in de dans drapeerde hij de hoepels in steeds groter aantal om zijn lichaam, armen en benen tot hij ze alle tweeëntwintig als een soort vogelkooi om zich droeg.

Een groot aandeel in het succes hadden ongetwijfeld de costumes, die in alle verscheidenheid tot in de puntjes uitgevoerd waren. Steeds weer was het toneel vol met

vrolijke kleuren.

Een uitgesproken Mormoons aspect van de avond was, dat vele deelnemers behalve voortreffelijke dansers ook goede zangers bleken te zijn. Ter afwisseling waren er zangnummers, gebracht door een Western Quartet, een gemengd kwartet bestaande uit vier jongens en zes meisjes en een tenorsolo.

Veel succes oogstte de virtuoos spelende violiste, die klein van gestalte met haar grote begeleiders tot een voortreffelijk en boeiend samenspel kwam.

Heel amusant waren de Hawaiiaanse dansen die geestig en perfect werden uitgevoerd. Ook de Charleston, zoals die door de studenten van de Brigham Young Universiteit werd gedanst, was zeer attractief.

In de laatste dans, welke buitengewoon spectaculair was, werd getoond op hoeveel manieren men een meisje kan dragen en zwaaien in een dans.

Al met al was het een hartverwarmend schouwspel, dat de reis en entreprijs dubbel en dwars waard was.

Wouter van Beek

MUTATIES IN DE HOLLANDSE RING

Ontslagen:

Zr. G. Akkerman als secretaresse van de Ring J.V. O.O.V.

Aangesteld:

Br. T. Pos als secretaris van de Ring J.M. O.O.V.

Zr. R. Sluiter als raadgeefster van de J.V. O.O.V.

Zr. I. Bodeman als secretaresse van de J.V. O.O.V.

MAAK DE KINDEREN KLAAR VOOR BEVORDERING

door Eileen R. Dunyon

Het was maar een lapje groen vilt van 5 cm, maar voor de jongen, die het op zijn band rond zijn nek droeg, betekende het drie jaar van ijverig studeren in het evangelie. Hij had de dertien Artikelen des Geloofs geleerd, bijna iedere zondag de avondmaalsvergadering bijgewoond. Hij kon de geschiedenis van de herstelling van het priesterschap vertellen en in detail de betekenis van het Woord van Wijsheid verklaren.

Met trots droeg hij de denneboom, de bijl, het wiel, de cijfers en de pijl, allemaal dingen die van het werk vertelden dat hij had gedaan. Toen hij voor de bisschop van zijn wijk stond en zijn jeugdwerkcertificaat en het plastic versiersel voor bevestiging aan zijn band in ontvangst nam, was zijn hart vol vreugde over een wel vervulde taak.

Maar in de vergadering zaten nog twee jongens. Zij waren achteraan gaan zitten en schenen niets op te merken, toen de bisschop de jongen gelukwenste en hem zijn certificaat overhandigde. Deze twee jongens hadden hun certificaat al zes maanden eerder moeten krijgen, toen zij twaalf jaar werden, maar iemand had niet genoeg zorg aan hen besteed en de twee jongens hadden de Artikelen des Geloofs niet uit het hoofd geleerd. Nie-

mand had hen geholpen te begrijpen dat zij hun tienden moesten betalen om bevorderd te kunnen worden. En niemand had hen met andere vereisten geholpen. Weldra zullen deze twee jongens in het priesterschap worden opgenomen en waardige posities in de Kerk innemen, maar zij zullen nooit terug kunnen gaan en de voldoening smaken met een certificaat het Jeugdwerk te hebben verlaten. Dit gebeurt maar al te vaak. Een jongen kan twaalf jaar worden met een onvoltooide band en zonder zijn jeugdwerkcertificaat. Ook bij meisjes komt dat voor, omdat niemand de moeite nam de eisen met hen door te nemen. Jongens gradueren het gehele jaar door, wanneer zij in dat jaar twaalf jaar oud worden, maar meisjes gradueren in een groep, aan het einde van het jeugdwerkjaar, dat het dichtst bij hun twaalfde verjaardag is.

Gedurende de komende twee maanden zullen de jeugdwerkmeisjes zich op graduatie voorbereiden. Iedere jongen, die in de zomer twaalf jaar wordt, zal soortgelijke voorbereidingen maken. Iedere Wegbaner en Lihomalerares behoort van de prestaties van elke jongen en elk meisje aantekening te houden. Zodoende heeft zij een overzicht van de staat van dienst van elk kind. De lerares weet pre-

cies aan welke eisen nog niet is voldaan en waarmee zij het kind het best kan helpen.

Dikwijls werkt de jongen of het meisje hard om hetgeen van hem wordt verwacht, goed te kennen. Dan wil hij, wanneer hij met de gemeentepresident of de bisschop een onderhoud heeft, over zijn kennis ondervraagd worden. Maar

dikwijls wordt het kind teleurgesteld, omdat het onderhoud zo kort is en niets over zijn kennis wordt gevraagd. Aangezien het zo belangrijk is, dat ieder kind met een certificaat het jeugdwerk verlaat en dat iedere bisschop of gemeentepresident een copie van de promotie-eisen in zijn bezit heeft voor zijn interviews, volgen deze hier:

Promotie-eisen voor meisjes

1. Leeftijd.

Twaalf jaar. Een elfjarig meisje, dat het jeugdwerk niet heeft doorlopen, behoort dit te doen voordat zij naar de O.O.V. gaat, als het bijwonen van het jeugdwerk mogelijk is.

2. Artikelen des Geloofs.

Zeg uit het hoofd de dertien Artikelen des Geloofs op en heb begrip van hun betekenis. (Artikel 1-4 Vrolijke Nootjesjaar; 5-9 Vuurlichtjesjaar; 10-13 Helpende Handjesjaar.)

3. Gebed (Vrolijke Nootjesjaar)

Open en sluit een vergadering met gebed op eerbiedige wijze, door jezelf, met gebruik van gebedstaal.

4. Het Nieuwe Testament

(Vuurlichtjesjaar)

a. Zeg uit het hoofd de namen van de boeken in het Nieuwe Testament op.

b. Wees in staat elke verwijzing naar het Nieuwe Testament te vinden.

5. Woord van Wijsheid (Vuurlichtjesjaar)

a. Weet het te vinden.

b. Weet wat het is (een openbaring des Heren gezondheidswet).

c. Weet welk voedsel goed voor het lichaam is.

d. Weet wat gegeten dient te worden.

e. Ken de gegeven belofte.

6. Priesterschap (Helpende Handjesjaar)

a. Weet wat het priesterschap is.

b. Ken de namen van de lagere en hogere priesterschappen.

c. Noem de verordeningen, die door elk priesterschap worden vericht.

d. Ken de naam van de president van de Kerk.

e. Ken de naam van de president van het quorum der Twaalven.

7. Verklaar de betekenis van de emblemen en onderscheidingen op uw eigen band. (Helpende Handjesjaar).

Promotie-eisen voor jongens

Promotie-eisen voor jongens:

1. Moet twaalf jaar oud zijn.
2. Zeg uit het hoofd de dertien Artikelen des Geloofs op.
3. Open en sluit een vergadering met gebed zonder hulp van de lerares.
4. Vertel de geschiedenis van de herstelling van het Aäronische priesterschap.
5. Vertel wat het Woord van Wijsheid is, waar het staat en wat

een jongen moet doen om het na te leven.

6. Wees een tiendebetaler. (Indien ge een niet-lid bent, geef dan aan een instelling van liefdadigheid of aan uw eigen kerk een gedeelte van uw loon.)

7. Ken de namen van de president van de Kerk en van de president van de Raad der Twaalven.

8. Woon minstens eens per maand gedurende het laatste (wegbaners)-jaar de avondmaalsvergadering bij.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Geen beter woord kan op het schild van de jeugd, die optrekt om het geluk en de gouden droom te vinden, worden gegrift dan dat hetwelk Jehova tot Jozua sprak, toen die zijn volk het beloofde land binnenleidde:

”... Wees sterk en heb goeden moed, en verschrik niet, en ontzet u niet, want de Heere, uw God, is met u alom, waar gij heengaat.”

(Jozua 1 : 9)

Leiders der mensheid zijn zij, die hun voeten van de stoffige weg lichten en hun ogen op de verlichte toekomst houden.

Woodrow Wilson

ZONNEHOEK

JOZEF ALS SLAAF VERKOCHT

(GENESIS 37)

Jakob had twaalf zonen. Eén van hen, Jozef, was de lieveling van zijn vader. Omdat Jozef zo geliefd was, haatten zijn broeders hem. De Heer gaf Jozef dromen. In één daarvan droomde de jongen, dat hij en zijn broeders korenschoven aan het binden waren en dat de schoven van zijn broeders zich voor de zijne boogen. Ook droomde hij dat hij de zon, de maan en elf sterren voor zich zag buigen. Toen hij deze dromen aan zijn vader vertelde, berispte deze hem en vroeg: "Wat is dat voor een droom, die je gedroomd hebt? Zullen ik, uw moeder en uw broers ons allen voor u ter aarde buigen?"

Door deze dromen haatten zijn broeders hem des te erger, maar zijn vader bleef van hem houden. Toen Jozef zeventien jaar oud was, gaf Jakob hem, om hem zijn liefde te tonen, een mooie veelkleurige man-

tel. Op zekeren dag vroeg hij Jozef om zijn broeders, die de schapen aan het hoeden waren, te willen gaan zoeken en te zien of alles met hen in orde was. Met zijn nieuwe mantel aan ging Jozef op weg. Terwijl hij door het veld trok ontmoette hij een buurman, die hem vertelde, dat zijn broeders met de kudde naar Dothan waren getrokken, dat een klein eindje verderop lag. Dus ging Jozef daarheen.

Al op een afstand zagen zijn broers hem aankomen. Wat haatten zij hem! Zij spraken over hun hekel aan hem en bedachten toen een boosaardig plan. Zij zeiden tot elkaar: "Zie daar komt de meesterdromer aan. Laten we hem doodslaan en hem in één dezer kuilen werpen en wij zullen zeggen: een boos dier heeft hem opgegeten, zo zullen wij zien, wat van zijn dromen worden zal."

Reuben, de oudste broer van Jozef, weigerde. ”Laten we hem niet doden,” zei hij. Reuben dacht ook aan zijn vader en hij wist hoe de geliefde oude man om de jongen zou treuren. Dus bedacht hij een plan om Jozef van de dood te redden. Hij haalde zijn broers over de jongen in een diepe nabijgelegen put te werpen en hem daar ongedeerd achter te laten. De andere broeders zouden veronderstellen, dat Jozef daar wel de hongerdood zou sterven, maar daaraan dacht Reuben niet. Als de anderen weggegaan waren wilde Reuben naar de put terugkomen, de jongen bevrijden en hem bij zijn vader terugbrengen.

Toen Jozef bij het herderskamp aankwam scheurden de broeders zijn gekleurde mantel van zijn lijf en wierpen hem in de put, waarover Reuben had gesproken. Reuben dacht, dat het maar even zou duren, voor de anderen heen zouden gaan en hij Jozef zou kunnen bevrijden. Hij ging even weg om te wachten tot zijn broers de plek zouden hebben verlaten. Maar toen de boosaardige broeders bij de put zaten te eten, kwam er een karavaan Ismaëlieten aan, die specerijen naar Egypte brachten. Zoiets had Reuben helemaal niet verwacht. Toen Juda, één van de broers, de karavaan zag, zeide hij: ”Wat hebben we er aan, als we onze broeder doodslaan? Laten we hem aan de

Ismaëlieten verkopen.” De anderen stemden toe en zo verkochten ze hem voor twintig zilverstukken.

Omdat Reuben weggegaan was, wist hij niets van de Ismaëlieten en hij wachtte nog steeds tot zijn broeders zouden vertrekken en hij terug kon gaan naar de put om Jozef te bevrijden. Toen de broeders ten slotte vertrokken, snelde Reuben naar de put om de jongen er uit te halen en naar zijn vader terug te zenden, maar toen hij bij de put kwam, was er niets meer van Jozef te bekennen. In smart scheurde hij zich de kleren. Naar zijn broers toehollende riep hij uit: ”De jongen is er niet. Wat moeten we doen?” Toen vertelden zij hem, wat zij hadden gedaan.

Om hun boze daad te verbergen, doodden de broeders een geitebokje en drenkten de mooie mantel van Jozef in het bloed. Zij namen het mee naar huis en vroegen aan hun vader: ”Is deze van Jozef?” Toen Jakob het zag, weende hij en zeide ”Het is de mantel van mijn zoon; een wild dier heeft hem verscheurd. Jozef is zonder twijfel verslonden.” De verdrietige oude man legde een zak om zijn lendenen en treurde vele dagen. Hij wilde niet getroost worden. Zijn slechte zonen, schijnheilig als zij waren, deden net alsof zij hem wilden troosten, maar de waarheid over de jongen vertelden zij hem niet.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

AMERSFOORT

Arler, Bianca Brigitte; 20 juni 1966

Arler, Elisabeth Catharina; 20 juni 1966

ARNHEM

Van Velsen, Johannes Godefridus Marie; 17 juni 1966

Van Velsen-Broere, Beatrix Maria Antoinette; 17 juni 1966

HAARLEM

Dieduksman, Rudy; 20 juni 1966

Hopman, Antonius Maria; 10 juni 1966

GEDOOPT IN DE RING

AMSTERDAM

Bolhuis, Anna Catharina; 27 mei 1966

Olie, Dorothy Marijke; 20 juni 1966

Wouters, Maria Catharina; 20 juni 1966

Reppel, Petula Deborah; 20 juni 1966

Cornelisse, Tia Vincentia Theodora Maria; 10 juni 1966

ROTTERDAM

Vink, Charles Marinus; 8 juni 1966

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

EINDHOVEN

Beijerling, Freddy Franciscus; tot diaken 22 mei 1966

Geerings, Adrianus Leonardus; tot leraar 5 juni 1966

NIJMEGEN

Overvliet, Johannes Hendrik; tot leraar 27 maart 1966

Overvliet, Manta tot priester 27 maart 1966

INGEZEGEND

HEERLEN

van de Wal, Hendrika Anja; 3 april 1966

HENGELLO

Triemstra, Willem Hein Rehu; 5 juni 1966

OVERLEDEN

APELDOORN

van Mossel, Roelof; 24 juni 1966

DEVENTER

Bonta, Pieter; 17 januari 1966

HAARLEM

Klootwijk, Antonie; 23 mei 1965

Klootwijk-van Os, Lena; 26 mei 1966

OVERGEPLAATST

Ouderkirk, Terry; van Zendingskantoor naar Harlingen

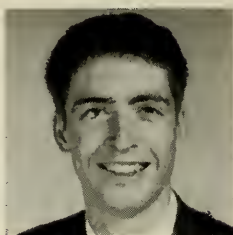
van Rij, Daniël; van Harlingen naar Zendingskantoor
 de Hart, Brian; van Velp naar Zendingskantoor
 Charles, Pieter A.; van Beverwijk naar Zendingskantoor
 Shields, Byron; van Mechelen naar Beverwijk
 Noorda, Daniël; van Maastricht naar Amsterdam
 Evenhuis, Bill; van Rotterdam naar Groningen
 Teerlink, Joseph A.; van Zendingskantoor naar Rotterdam
 Crookston, Garr J.; van Apeldoorn naar Velp
 Fuit, John K.; van Antwerpen naar Apeldoorn
 v. d. Hoof, George; van Zwolle naar Enschede
 Howard, Jerry; van Groningen naar Enschede
 Sieverts, David; van Enschede naar Zwolle
 Terburg, William; van Enschede naar Mechelen
 Ellison, James R.; van Amsterdam naar Heerlen
 Huffaker, James K.; van Heerlen naar Maastricht
 Nievaard, Robert; van Antwerpen naar Zendingskantoor
 Meyer, broeder en zuster; van Apeldoorn naar Heerlen
 Nelson, Chrales; van Harlingen naar Delft
 van Rij, Daniël; van Zendingskantoor naar Delft
 Jensen, Rex L.; van Alkmaar naar Den Haag
 Dilg, John L.; van Den Haag naar Utrecht
 Jonhson, Wesley; van Utrecht naar Rotterdam
 Brady, Gene S.; van Ede naar Gouda
 Teerlink, Joseph A.; van Rotterdam naar Hoogvliet
 DeVries, Gary; van Brussel naar Arnhem
 Dalebout, Michael; van Gouda naar Ede
 van Rij, William; van Hoogvliet naar Antwerpen
 Kunz, Dwight; van Eindhoven naar Antwerpen
 Roberts, Stephen; van Arnhem naar Brussel
 Hatch, Sleby T.; van Zendingskantoor naar Eindhoven
 Larsen, James S.; van Zendingskantoor naar Alkmaar
 Oliekan, Thomas R.; van Middelburg naar Zendingskantoor
 Fuit, John K.; van Apeldoorn naar Zendingskantoor
 v. d. Hoof, George; van Enschede naar Apeldoorn
 van Rij, Daniël; van Delft naar Apeldoorn
 Peterson, William H.; van Zendingskantoor naar Apeldoorn
 Leeftang, Johan S.; van Zendingskantoor naar Apeldoorn
 Heath, Richard .; van Alkmaar naar Middelburg
 Servoss, Kent D.; van Hilversum naar Haarlem
 Lybbert, Robert J.; van Leeuwarden naar Noord Zone
 Howard, Lynn R.; van Almelo naar Amsterdam
 Karren, Ronald F.; van Haarlem naar Leiden
 Kwant, David; van Enschede naar Delft
 Hill, David; van Apeldoorn naar Leeuwarden
 v. d. Beek, Fritz; van Zeist naar Leeuwarden
 Nebold, Reed D.; van Leiden naar Zeist
 Dutson, James C.; van Zendingskantoor naar Zeist
 Higgins, Harold; van Leeuwarden naar Hilversum
 Schreur, Theo; van Dordrecht naar Rotterdam
 Romig, Gary; van Rotterdam naar Dordrecht
 Krommehoek, John; van Amsterdam naar Enschede
 Kleyn, Edward G.; van Zendingskantoor naar Enschede
 Nelson, Steven; van Zeist naar Almelo
 Baak, broeder en zuster William; van Zendingskantoor naar Leeuwarden

AANGEKOMEN

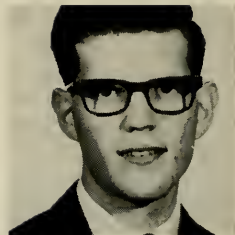
Larsen, James S.; Blackfoot, Idaho
Hatch, Selby T.; Idaho Falls, Idaho
Neumann, William R.; Farmington, Utah
Leeflang, Hubertus B.; Salt Lake City, Utah
Scheuller, Dennis; San Francisco, Californië
Winward, Michael R.; Emmett, Idaho

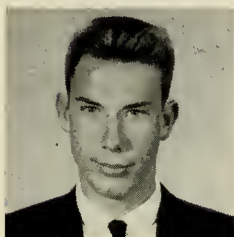
J. S. Larsen

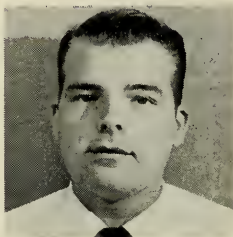
S. T. Hatch

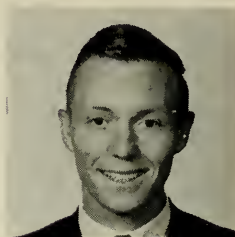
W. R. Neumann

H. B. Leeflang

D. Scheuller

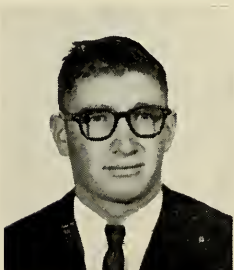
M. R. Winward

VERTROKKEN

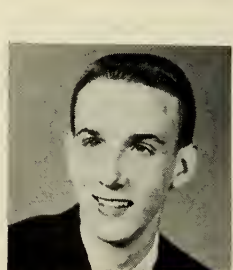
Louis Reid Steenblik; aangekomen 10 december 1963, vertrokken 10 juni 1966.
Werkzaam geweest: Heerlen, Brussel, Zuid Zone, Rotterdam-Noord, Amsterdam, Utrecht, Groningen, Zendingskantoor.

Terry Lee Oudekirk; aangekomen 10 december 1963, vertrokken 10 juni 1966.
Werkzaam geweest: Den Haag-Zuid, Maastricht, Mechelen, Amsterdam, Hilversum, Zwolle, Amsterdam.

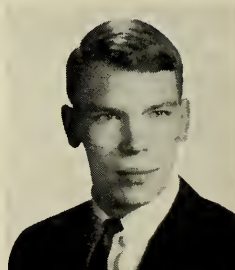
Robert Hendrik Nievaard; aangekomen 10 december 1963, vertrokken 10 juni 1966.
Werkzaam geweest: Brussel, Mechelen, Zeist, Utrecht, Schiedam, Antpen, Zeist, Hoorn, Alkmaar, Schiedam, Antwerpen.

L. R. Steenblik

T. L. Oudekirk

R. H. Nievaard

16 AUG 1966